Vroegtijdige zorgplanning in woonzorgcentra: Inhoud en communicatie van het beleid in Oost-Vlaanderen

Haio: STRUBBE Wim , KUL
Promotor:
Praktijkopleider: Beque Eva

Context: Vroegtijdige zorgplanning (VZP) is een dynamisch communicatieproces tussen hulpverleners, de patiënt en zijn familie. Dit concept krijgt de laatste tijd meer aandacht. De vergrijzing van de bevolking en de toenemende aandacht voor het levenseinde werken dit in de hand. Er zijn weinig richtlijnen voor het beleid voor vroegtijdige zorgplanning in woonzorgcentra. Ieder woonzorgcentrum zoekt hierin zijn eigen weg.

Onderzoeksvraag: Deze studie heeft tot doel te onderzoeken hoever woonzorgcentra reeds staan met een beleid voor vroegtijdige zorgplanning. Daarnaast onderzoekt deze studie hoe dit beleid gecommuniceerd wordt naar de huisarts, het personeel, de bewoner en zijn familie.

Methode: In een eerste deel werd een literatuurstudie gedaan. Er werd onderzocht in welke mate in Vlaanderen een beleid voor vroegtijdige zorgplanning aanwezig was. Daarnaast werd onderzocht hoe dit beleid gecommuniceerd werd naar de huisarts, het personeel, de bewoner en zijn familie. In een tweede deel werd een praktijkproject opgesteld. Er werd een vragenlijst gemaakt en opgestuurd naar 193 woonzorgcentra in Oost-Vlaanderen. Er werden vragen gesteld over het beleid voor vroegtijdige zorgplanning in deze woonzorgcentra. De resultaten van de vragenlijst werden getoetst aan 2 recente richtlijnen met betrekking tot vroegtijdige zorgplanning.

Resultaten: Uit de literatuurstudie blijkt dat bijna alle Vlaamse woonzorgcentra anno 2006 een VZP-beleid hebben maar deze verschillen onderling sterk op inhoudelijk vlak. Woonzorgcentra nemen vaak zelf het initiatief om de artsen, verpleegkundigen en andere zorgverleners omtrent hun beleidsvoering te informeren. Patiënten en hun familie zouden nog te weinig hierover ge?nformeerd worden. Artsen, verpleegkundigen en directie zijn betrokken bij de ontwikkeling van het beleid voor beslissingen rond het levenseinde. Ook over het opstellen van praktijkrichtlijnen hebben zij inspraak. De responsratio van het praktijkproject bedraagt 50%.We kunnen besluiten tot een sterke heterogeniteit in het beleid voor VZP tussen de verschillende woonzorgcentra. In ieder deelaspect van het beleid komt deze heterogeniteit naar voor: praktische aanpak rond het VZP-gesprek en VZP-overleg, gebruikte documenten om VZP te documenteren in het dossier en inhoud van de visie rond VZP. Het ontwikkelen van richtlijnen over het opstellen van een beleid rond vroegtijdige zorgplanning in woonzorgcentra blijkt een must om uniformiteit hierin te verkrijgen. Het eigen personeel en de bewoner en familie zijn goed ge?nformeerd over het bestaande beleid voor VZP. Het onderzoek toont aan dat de huisartsen vaak zeer weinig ge?nformeerd worden. De CRA is ideaal geplaatst om huisartsen te informeren over het beleid binnen het woonzorgcentrum. Niet enkel het informeren, maar ook het actief betrekken van de huisartsen in de beleidsvorming is cruciaal en is in dit onderzoek ondermaats.

Conclusie: Er is een sterke heterogeniteit in het beleid voor VZP tussen de verschillende woonzorgcentra. Het ontwikkelen van richtlijnen rond het opstellen van een beleid rond vroegtijdige zorgplanning in woonzorgcentra is een must om uniformiteit te verkrijgen. De CRA heeft een goede positie om de huisartsen actief te betrekken en te informeren over het beleid binnen het woonzorgcentrum.